

Meghalt Éberwein Róbert

1946–2015

Egy nagyon kedves kollégánktól vettünk búcsút 2015. május 5-én. Éberwein Róbert sokoldalú színházi ember volt, dolgozott világosítóként, díszlettervezőként, scenikusként, műszaki vezetőként, és tanított is. Pályafutásában a Vígszínház volt a meghatározó, de dolgozott a József Attila Színházban és a kecskeméti Katona József Színházban is. Számtalan színházi, valamint több film és tv-produkció díszletét tervezte. „Életem a színház” – nyilatkozta a SZÍNPAD 2006. szeptemberi számában – magas állami kitüntetésé alkalmából – adott interjújában, melyben életútjáról mesélt.

Temetésén Harmatiné Zichy Gabriella így búcsúzott Tőle:

„Amikor 1982-ben, közvetlenül az érettségi után beléptem a Szent István körüli épület, a Vígszínház művészbéjájában, akkor még nem tudtam, hogy egy olyan emberrel fogok majd találkozni, aki attól a naptól kezdve pályám és magánéletem egyik meghatározó személyisége lesz.

A színház műszaki vezetője és scenikusa, Éberwein Róbert irodájába vezettek azok a bizonyos lépcsőfokok, aminek végén egy szobába csöppentem, amely közel sem olyan volt, mint ahogy azt akkor elképzeltem.

Az a bizonyos szoba tele volt csodával! Ragasztó- és festékszaggal, anyagmintákkal, díszletmakettekkel, színházi ereklyékkel, rendezett káosszal, amiben csak a kivételes tehetségű emberek tudnak eligazodni, és az átláthatatlannal gomolygó cigarettafüsttel, az asztal mögött pedig egy mackó formájú szakállas, harmincas éveiben járó úriemberrel. Éppen színházi gyakoronokot keresett magának. Az a rengeteg tudás, aminek már akkor birtokában volt, annak

csak egy töredéke az, amit megpróbáltam ellesni tőle, mert neki a zsigereiben volt a színház...

A Robiból közben Robi bácsi lett, és bár az élet nem volt mindig kegyes hozzá, mégis mindig megmaradt annak, akinek megismertem: egy vidám természetű, jó humorú, szakmájában megingathatatlan ember, aki még betegen is bejár az egyetemre, hogy átadja tudását és tapasztalatát az utána jövő nemzedéknek.

Emlékszem a megannyi közös munkára – Padlás, Játssz újra, Sam, A miniszter félrelép és sorolhatnám –, a rengeteg éjszakai festésre és kasírozásra, a makettkészítésekre, a kellékeszerzésekre. Aztán meg arra, amikor másfél évvel ezelőtt kétségbeesve hívtam fel azzal, hogy

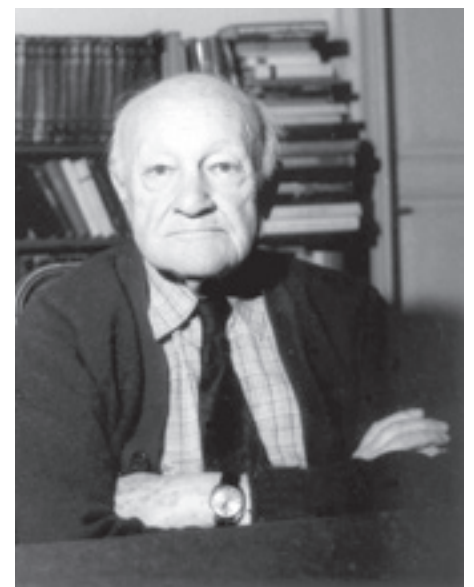
engem is felkértek óraadó tanárnak a Színház és Film Intézetbe, hogy scenikusokat gazdasági kérdésekről oktassak, hogy el merjem-e vállalni. Adjon tanácsot, mit tegyek, hisz Ő már akkor több éve üzte ezt a műfajt. Mint mindig, most is segített, és nagyon örült neki. Úgy érzem, őszintén szeretett.

Volt egy közös álmunk: nemrég elindítottam saját kis színházi vállalkozásomat, kitaláltunk egy előadást Varázsdoboz címmel, melynek témája nem is szólhatott másról, mint a színházról, ismertessük meg együtt a nézőket a kullisszák mögötti világgal úgy, hogy az igazi »varázslat« megmaradjon... Ültünk a lakásán, Ő a nagy »mesélőfotelban«, kávézhattunk, nosztalgizáltunk, és közben beszélt és ötletelt, lelkes volt, mint mindig, és tervezgetett, mit és hogyan csináljunk, kit hívjunk meg, milyen kreatív hátteret hozunk létre, mik legyenek a kellékek.

De most mindez már csak szép emlék marad, és ezek a tervek már csak az égi színpadon valósulnak meg. Igaz, ott sok régi baráttal és kollégával találkozok majd, akiről annak idején sokat mesélt, és akikkel nekem, akkori zöldfülűnek nagy megtiszteltetés volt együtt dolgozni.

Robi bácsi, Te sokkal több elismerést és megbecsülést érdemeltél volna, mint amit földi életed során valaha is megkaptál, de Te ennek ellenére – még akkor is, amikor tudtuk sokan, hogy a szíved mélyén fáj, hogy sokszor igazságtalanul elbántak Veled – mégis tetted a dolgodat.

Köszönök mindent, isten veled, Robi Bácsi!”

Tolnay Pál 30 éve hunyt el

1985. június 2-án, 94 éves korában távozott közülünk Tolnay Pál, Pali bácsi, az első magyar, kétdiplomás színházi műszaki vezető, az állami színházak főfelügyelője. Előző számunkban részletesen beszámoltunk gazdag szakmai életútjáról, abból az alkalomból, hogy a Magyar SzínházTechnikai Szövetség Tolnay Pál életműdíjat alapított. Mindig tisztelettel emlékezünk tanítómesterünkre!

SZERKESZTŐSÉG